loode pool tõuseb nõlvade järskus kuni 25° ja alumises osas isegi järsak on kujunenud terve rea sälkorgudega.

Madal künnis üle Sudiste-Ponna lohu seob Raigastvere voort loodes asuva Mullavere voorega. Viimane, kagusse pikkamööda madalduv voor, sama kõrge kui eelmised, on Palamuse Aleja-Pikkjärve voore jätk, sest neid lahutab ainult kitsas Nava puhandusorg väikese Ilmjärve nõoga.

Voorteala lääneosas üle Tallinna-Tartu raudtee avanevad laiemad sood. Voorte hulk harveneb siin, nad muutuvad madalamaks ja omandavad ühtlasi ka ebaselgema kuju. Kihelkonna põhjapoolsemas osas, Palamuse ja Kursi kihelkonna vahelises nurgas võime tähele panna veel kolme voort: kagu poole, vastu Koogi ürgorgu toetuv, suhteliselt 16.5 m : i kõrgune ja 2.7 km : i pikkune Visusi voor, sellest kitsa orukesega eraldatud 4.2 km : i pikkune ja 6.5 m : i kõrgune Soosaare künnis ja vastu Kursi raja olev 2.5 m : i kõrgune Kassivere voor. Kesk Visusi ja Soosaare laialdasi soid ja rabasid esinevad need kõrgendikud ainsate kuivade kohtadena, „soosaartena", kuhu koondunud elamud ja kultuurmaistud.

Samasugused madalad künnised on lõuna pool Koogi ürgorgu, andes sellele alale vähe lainja ilme. Nimelt ulatub siia Voldi (Tabivere) voore loodeots, millega rööbiti kulgevad mõned vähemad künnised (Murru, Sõõru ja Piiri), ning lõuna pool asuv 6 km : i pikkune, 0.5 km : i laiune ja suhteliselt 18 m : i kõrgune Pupastvere voor, mis ainult vähema lohuga Kõlluste voorest eraldatud. Teda ümbritsevad Mudajõgi ja Pupastvere ning Umbjärve raba.

Kihelkonna lääneosa on pinnavormiliselt palju monotoonsem. See iseloomustub pea täiesti tasase maapinnaga, kus valitsemas ainult üksikud vähemad kühmad või teised vormiliselt ebamäärased kõrgendikud, ja needki esinevad vastu Emajõe orgu Kärevere ümbruses, kus ühtlasel põhimoreeni laval on tekkinud mõned vähemad kühmad, mida kasutavad elamud ja Emajõe oru poolset serva ka Muuga-Kärevere ning Kärevere-Laeva maanteed. Kaugemal põhja pool, nagu ka lõunas vastu Emajõge, pole kõrguste vahed peaaegu sugugi enam märgatavad. Esinevad ainult laiad sood ning rabad ja metsad, kus ainult siin-seal mõnel madalal künnisel või kühmal silma paistab üksik metsavahi elamu. Põhja pool, Mudajõe taga, on laiad Raadi-Kõnnu metsad (Piiri mets), lõuna pool jõge, vastu Pupastvere ja Saare soid, Karusaare, Murru, Lepikuvälja, Priidumaa jne. metsad ning heinsood, kuna lõuna pool Käreveret esinevad tasane Kärevere luht ja Elvi heinsood.

Vooreala lõunaotsas leidub rida pinnavorme, mis rühmitatud risti jääliikumise ja voorte sihile. Need on nimelt m a n n e r j ä ä s e r v a m o o d u s t u s e d, mille tähtsam rühm sünnitab maastikuliselt väga huvitava ja pinnavormiliselt ülivahelduva umbes 30 km² suuruse ala Kobratu küla ümbruses; osalt aga levivad nad ka kaugemale põhja poole — Vedu küla ja Saadjärve mõisa poole. Terve ala on vahelduva kuppelkingulise ilmega mõhnastik, rikas sulglohkudest ja sälkorgudest. Mõhnad on tihti kuhjunud voorte selga.

Tartumaa, lk. 530